

Parlament d'obertura d'En Jordi Bilbeny del 16è Simposi d'Arenys de Munt

Autor: Jordi Bilbeny

Data de publicació: 21-11-2016

En Jordi Bilbeny va inaugurar el 16è Simposi sobre la Història Censurada de Catalunya, el passat dia 17 de novembre del 2016, amb aquestes paraules.

Bon vespre a tothom.

Avui comencem un nou cicle. Som dins el mateix viatge, però hem fet un salt tan important endavant que és com si aquest vespre una nova era despuntés davant nostre.

Feia molts anys que ens reuníem aquí per parlar de la catalanitat d'En Colom i del seu projecte transoceànic, de la catalanitat dels mariners, especialment dels lanyes-Pinçon; de la catalanitat de les Capitulacions i del món jurídic que va envoltar aquella empresa, de les banderes catalanes que van acompanyar aquells homes i de la innegable indumentària catalana amb què es vestien, especialment la barretina; feia molts anys que parlàvem del paper de Barcelona en tota aquella gesta, del paper dels catalans en les empreses de descoberta, conquesta, colonització i evangelització de totes aquelles terres i de totes aquelles mars.

De mica en mica, vam anar obrint els àmbits de la recerca a més aspectes foscos, tergiversats, amagats o totalment esborrats del nostre passat. Vam parlar de la presència catalana a Austràlia i Oceania, de la 1a volta al món amb gent que regalava barretines als habitants de l'illa de Tidor; vam començar a introduir el tema dels literats catalans esborrats, molts d'ells fets passar per castellans amb obres de prestigi dins del Segle d'Or castellà; vam abordar el Quixot i la catalanitat d'un Cervantes que, en realitat es deia Servent; vam veure com tot o una part inimaginable de la literatura castellana era una traducció del català; vam passar a parlar de la reconquesta catalana arreu d'Espanya, dels artistes italians que, com En Lleopard no eren italians; vam incorporar la noció d'un renaixement català, perquè precisament es donava la casualitat que el renaixement començava amb la presència dels catalans a Nàpols. I també

hem parlat de la mística catalana desapareguda de cop i volta quan de cop i volta apareixia la mística castellana de sota un bolet, per generació espontània, sense cap tradició coneguda.

Totes aquestes aportacions demanaven a crits un canvi de paradigma, un canvi de marc de presentació i un canvi de nom.enguany, per primer cop, doncs, el títol del Simposi no fa referència a Amèrica, sinó a la globalitat de la nostra història deturpada per la censura d'estat. Per això, a partir d'avui, ja podem parlar obertament d'Arenys de Munt com de la seu del "Simposi sobre la Història Censurada de Catalunya". Un nou cicle, i tant! Una nova manera de mirar el passat, que és el mateix que dir una nova manera de mirar-nos a nosaltres mateixos i una nova manera de mirar el futur.

Ja no disparen per pensar. Ja no afusellen. Ja no cremen llibres. Ja no bombardegen la població civil, ja no confisquen biblioteques i els escriptors no es moren en l'intent de publicar la seva obra, ni ho han de fer d'amagat, en un llenguatge encriptat i ple de símbols i al·legories, o des d'un l'exili —en el millor dels casos— perenne. Pensar, malgrat tot el que pugui legislar l'estat, ja no és delictuós. Ni llegir. Ni investigar. I som aquí, encara presents, pensant, llegint, investigant. Interpretant. I donant a conèixer el resultat de les nostres recerques a la ciutadania.

L'abast de la nostra mirada és infinit com infinit va ser el periple dels nostres avantpassats arreu del món. Ens van deixar un llegat majestuós, no només de conquestes, sinó de pensament, d'art, de llenguatge, d'interpretació del món, de profunditat científica, filosòfica i humanística. Un llegat musical, poètic, literari que no ens podem permetre el luxe de deixar-nos perdre ni per desídia, ni per ignorància, ni per supèrbia, ni molt menys per cofoisme.

Cert. Comença avui un nou cicle. Mentre —en general— el món acadèmic, el polític i l'intel·lectual continua mirant cap a un altre costat, fent l'orni o el covard, o les dues coses alhora, nosaltres continuem fent recerca. Replantant els temes cabdals del nostre passat, recuperant els homes que van excel·lir des d'angles múltiples i diversos. Som aquí, en un intent de repensar-nos. En un intent de treure'ns els bolquers del cap, de posar-nos drets i continuar caminant. Però ara ja no com a esclaus, ja no com a engolidors inconscients de qualsevol dogma d'estat, imposat a força de terror, sinó com a éssers lliures que cerquem la llum de la veritat per tenir un nou escalf al cor, un nou beuratge transformador per a la intel·ligència, un nou aliment a l'ànima i un sentit ple en cada un dels nostres actes i cada un dels passos que fem per construir un món més just, sense dogmes, i un nou país amb la llibertat política que es mereix.

Moltes gràcies, a l'Ajuntament d'Arenys de Munt per fer-nos costat durant tots aquests anys i moltes gràcies a tots vosaltres per acompanyar-nos en aquest somni meravellós de viure més enllà de tot somni i de tota il·lusió.

Moltes gràcies a tots.

Jordi Bilbeny

18 de novembre del 2016